

ZA ZOROU CHRENKOVOU
29.1.1949 – 5.11.2010

Začiatkom novembra sme sa v bratislavskom krematóriu rozlúčili s našou kolegynou Zorou Chrenkovou, pracovníčkou Prírodovedného múzea SNM. Vedeli sme, že sa necítila dobre, mala vážne zdravotné problémy, ktoré jej uberali sily. Správa o jej náhlom odchode sa nás veľmi citelne dotkla. Viac ako dvadsať rokov pracovala v Prírodovednom múzeu, denne sme sa vídali, riešili spoločné problémy alebo sa pozdravili na chodbách múzea.

Narodila sa v Bratislave, po maturite na Strednej všeobecno-vzdelávacej škole (1967) nebola prijatá na vysokú školu a hľadala uplatnenie na viacerých miestach (PRIOR, obchodné domy; Československé aerolínie). V roku 1970 začala študovať na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Trnave. Štúdium sa rozhodla v poslednom ročníku (1974) prerušiť pre narodenie syna a rodinné povinnosti. Neskôr kratšie obdobie učila na Základnej škole Novof v okrese Dolný Kubín, po návrate do Bratislavy pracovala v Benzinole (1977 – 1981) a viac ako osem rokov na spravodajskom úseku Československej tlačovej kancelárie (1981 – 1988).

V januári 1990 bola prijatá na miesto kultúrno-výchovnej pracovníčky v Prírodovednom múzeu SNM. Veľmi skoro bolo zreteľné, že o tento typ práce má nielen záujem a osobnostné predpoklady, ale využíva svoje poznatky zo štúdia na pedagogickej fakulte.

Každodenná práca s návštevníkmi múzea, so žiakmi, študentmi a pedagógmi bola

náročná, na druhej strane prinášala bezprostrednú reakciu na aktivity múzea. Ako lektorka pri organizovaní prevádzky prírodovedných expozícií a výstav, vedení zásob rôzneho tovaru v predajni publikácií v sídelnej budove SNM, neskôr aj pri práci vo vstupenkovvej pokladnici Prírodovedného múzea bola neustále v kontakte s verejnosťou.

Mala prirodzenú schopnosť komunikovať s ľuďmi, primerane a prirodzene vystupovať, zaujať návštevníkov rôzneho veku a záujmov sprevádzaním, lektorovaním a výkladmi v expozíciách. Z. Chrenková viac rokov viedla prezentačno-prevádzkové oddelenie Prírodovedného múzea (2000 – 2009), kde bolo potrebné zosúladiť prácu väčšieho kolektívu lektoriek a dozoru v expozíciách. Vždy ich skôr osobným príkladom viedla k primeranému vystupovaniu, k udržaniu dobrých vzájomných vzťahov, ktoré boli v jej hodnotovom rebríčku veľmi dôležité.

Bola ochotná pomáhať, všade tam kde to bolo potrebné, i keď sme v poslednom období videli, že sa necíti dobre. Aj vtedy viac myslela na druhých, ona povzbudzovala nás a jej empatia bola ešte výraznejšia a zreteľnejšia. Nechcela nikoho zaťažovať, odmietala každú ponúkanú pomoc.

Náhly odchod zasiahol bolestne rodinu Zorky Chrenkovej, jej najbližších, citelne zasiahol aj nás. V takýchto okamihoch si síce racionálne uvedomujeme, že prirodzený zákon života sa nedá zmeniť, ale trvá dlhší čas na prijatie tejto skutočnosti.

Naše spomienky, Zorka, a slová vďaky za dlhoročnú svedomitú prácu, za to, že ste sa vždy snažili prezentovať Prírodovedné múzeum v najlepšom svetle ostávajú. Budete nám v našej pracovnej rodine chýbať, budú nám chýbať Vaše milé slová, Vaša prítomnosť, ľudskosť, dobrosrdečnosť, skromnosť. Budeme na Vás v dobrom spomínať ...

Eva Nelišerová